

Verdal kommune
Møteprotokoll

Utvalg: Overskattetakstnemnda i Verdal kommune
Møtested: Glassrommet, Herredshuset Verdal
Dato: 24.08.2017
Tid: 08:30-10:30

Faste medlemmer som møtte:

Navn	Funksjon	Representerer
Joar Harry Aksnes	Nestleder	V-V
Karin Irene Rekve	Medlem	SP-V
Oddbjørg Grønn	Medlem	H-V
Jøran Helge Zakariassen	Leder	AP-V

Faste medlemmer som ikke møtte:

Navn	Funksjon	Representerer
Brit Lisbeth Gaup Kverkild	MEDL	AP-V
Einar Olav Larsen	MEDL	SP-V

Varamedlemmer som møtte:

Navn	Møtte for	Representerer
Håkon Lyngsmo	Brit Lisbeth Gaup Kverkild	AP-V

Fra administrasjonen møtte:

Navn	Stilling
Arnulf Løken	Konsulent

Saksnr	Innhold
PS 1/17	Godkjenning av møteprotokoll
PS 2/17	Klage på krav om dekning av saksomkostninger - TINE SA Verdal
PS 3/17	Klage på krav om dekning av saksomkostninger - Kværner AS

PS 1/17 Godkjenning av møteprotokoll

Saksprotokoll i Overskattetakstnemnda i Verdal kommune - 24.08.2017

Forslag i møte:

Leder fremmet følgende forslag til vedtak:
«Protokoll fra møte 25.10.2016 godkjennes.»

Avstemning:

Ved votering ble forslaget enstemmig vedtatt.

VEDTAK:

Protokoll fra møte 25.10.2016 godkjennes.

PS 2/17 Klage på krav om dekning av saksomkostninger - TINE SA Verdal

Saksprotokoll i Overskattetakstnemnda i Verdal kommune - 24.08.2017

1. Hva saken gjelder:

Saken gjelder klage på krav om dekning av saksomkostninger 1721/18/659 – TINE SA Verdal.

2. Bakgrunn:

Verdal kommune skriver ut eiendomsskatt i hele kommunen jf. eiendomsskatteloven § 3 a. Som grunnlag for eiendomsskatt er det foretatt taksering av eiendommen på ovennevnte eiendom i kommunen.

I forbindelse med takseringen vurderte Skattetakstnemnda eiendommens salgsverdi pr. 1.1.2012 til kr. 618 780 000,- jf. eiendomsskatteloven § 8A-2 første ledd (*tidligere byskatteloven § 5*).

TINE SA Verdal har i brev datert 21. mars 2012 klaget på utskrevet eiendomsskatt. Utfyllende klage ble sendt kommunen i brev den 15. august 2012.

Ved fornyet behandling i skattetakstnemnda den 21. november 2014 ble klagen ikke tatt til følge. Skattetakstnemnda sendte saken til overskattetakstnemnda for klagebehandling.

Overskattetakstnemnda behandlet klagen den 27. september 2016, og fastsatte taksten til kr. 578 950 000,-.

I brev datert 20. oktober 2016 krevde TINE SA Verdal dekning av saksomkostninger på til sammen kr. 822 236,-.

Eiendomsskattekontoret behandlet kravet om dekning av saksomkostninger den 2. februar 2017 og fastsatte kravet til kr. 139 255,-.

I brev den 8. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak om dekning av saksomkostninger.

Overskattetakstnemndas bemerkning:

Vurdering av klagepunktene:

Tine SA har fått redusert eiendomsskattetaksten på sitt anlegg i Verdal kommune med kr

30 530 884,- for skatteåret 2012 og med ytterligere kr 9 298 645,- for skatteåret 2013. Som følge av dette krevde Tine dekning av sakskostnader med totalt kr 822 236,-.

Eiendomsskattekontoret fattet 2. februar 2017 vedtak om dekning av sakskostnader med kr 139 255,-.

I brev av 8. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak.

2 Skattyters anførsler

Skattyter anfører at eiendomsskattekontoret legger til grunn feil faktum og rettsanvendelse for sitt vedtak, samt at det under enhver omstendighet er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det hevder videre at de pådratte sakskostnader i stor grad skyldes forhold som ligger på kommunens side, bl.a. feil som heftet ved det opprinnelige takstvedtaket og kommunens svært lange og omfattende saksbehandling.

Skattyter anfører at det er lagt til grunn feil rettsanvendelse når eiendomsskattekontoret hevder at Tine SA kun fikk delvis medhold i sin klage på eiendomsskattetaksten. Det hevdes at Tine SAs anførsel var at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom klagenemnda satte ned eiendomsskattetaksten, hevdes det at skattyter fikk fullt medhold i klagen.

Det hevdes videre at det er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det anføres bl.a. at endringene i eiendomsskattetaksten i stor grad skyldes at et nytt faktum ble lagt til grunn, og ikke en endret skjønnsutøvelse. Videre hevdes det at det er urimelig at Tine skal dekke sakskostnader p.g.a. kommunens sendrektighet.

Det anføres videre at det ikke er anledning til kun å innrømme delvis dekning av sakskostnadene i denne saken, da sakskostnadene ikke virker urimelig høye.

Endelig anføres det at det ikke er grunnlag for å nekte dekning av interne sakskostnader. Skattyters påstand er etter dette at sakskostnader med kr 822 236,- skal dekkes av Verdal kommune.

3 Overskattetakstnemndas vurdering

Overskattetakstnemnda er enig i at saken har tatt uforholdsmessig lang tid, og beklager dette fra kommunens side. Klagen har utviklet seg til å bli en stor og kompleks sak som er sammensatt av flere faktorer som gjør at den har dratt ut i tid.

Krav om dekning av sakskostnader ble fremsatt i 2016, og nemnda legger følgelig til grunn at det er reglene som gjaldt frem til og med 31. desember 2016 som skal legges til grunn.

Det fremgår av eiendomsskatteloven § 29, sjette ledd (slik denne lød før 1. januar 2017) at reglene om dekning av sakskostnader følger ligningsloven § 9-11.

I henhold til ligningsloven § 9-11, fjerde ledd skal sakskostnader bare tilkjennes når kostnadene er vesentlige, når de er pådratt med god grunn og det ville være urimelig om skattyter måtte dekke dem selv.

Skattedirektoratet har utgitt retningslinjer av 20. mai 2009 om adgangen til å få dekket sakskostnader etter ligningsloven § 9-11. Retningslinjene får anvendelse også i eiendomsskattesaker.

Nemnda vil nedenfor behandle Tines påstander og anførsler i den rekkefølge de er presentert i klagen.

3.1. Fullt medhold

Det hevdes i klagen at Tine har fått fullt medhold i sin klage, og at eiendomsskattekontoret har lagt til grunn feil rettsanvendelse når det konkluderes med at det kun er gitt delvis medhold i klagen. Det hevdes i klagen at skattyter har anført at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom overskattetakstnemnda reduserte eiendomsskattetaksten, hevdes det at det er gitt fullt medhold uavhengig av om enkelte av anførselene ikke førte frem.

Overskattetakstnemnda er ikke enige i skattyters påstand om at det er gitt fullt medhold i klagen. Dersom skattyter hadde fått medhold i alle sine anførsler hadde eiendomsskattetaksten etter overskattetakstnemndas behandling blitt fastsatt lavere enn den ble vedtatt den 27. september 2016. Nemnda kan derfor ikke se at skattyter har fått fullt medhold i sin klage, til tross for at eiendomsskattetaksten har blitt betydelig redusert.

3.2. Urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv

For å ta stilling til hvorvidt det vil være urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv, må det foretas en helhetsvurdering av sakens elementer. Det fremgår av Skattedirektoratets retningslinjer at det særlig er når ligningsmyndighetene har begått feil at det vil være urimelig at skattyteren selv skal dekke kostnader ved endringssaken. Dersom det foretas endringer uten at det kan påvises direkte feil ved den første avgjørelsen vil det normalt ikke være grunnlag for dekning av sakskostnader.

I denne saken skyldes endringen i eiendomsskattetaksten i stor grad en endring i skjønnsfastsettelsen, og en slik endring skyldes ingen direkte feil i den opprinnelige taksten. Endring av et skjønsspørsmål er en endring som typisk ikke medføre at det er urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv.

Skattyter påpeker at endringen av vedtaket i stor grad skyldes endring av levetider for produksjonsutstyret, og at dette er et faktumspørsmål og ikke et skjønsspørsmål. Etter vår oppfatning er fastsettelse av produksjonsutstyrs levetid i noen grad et skjønsspørsmål, slik at skattyters påstand ikke er korrekt.

Som følge av at endringene skyldes delvis endring av de fakta som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten og delvis endring av skjønnet som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten finner nemnda det urimelig at skattyter skal dekke (alle) sakskostnader selv.

3.3. Hel eller delvis dekning

Hovedregelen, når vilkårene for å kreve sakskostnader er oppfylt, er at kostnadene bør dekkes fullt ut. Delvis dekning kan imidlertid være aktuelt når sakskostnadene virker urimelig høye, vurdert ut fra blant annet sakens art og forløp.

Skattyter har påpekt at ettersom det synes å være et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket og størrelsen av det spørsmål saken gjaldt, må dette tilsi at det skal gis full dekning av sakskostnader. Overskattetakstnemnda er ikke enig i dette.

Ved vurderingen av om sakskostnader skal dekkes er det to rimelighetsvurderinger som må foretas.

Det må foretas en rimelighetsvurdering for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn. Det som bl.a. vurderes for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn er

om det er et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket, og størrelsen av det spørsmålet saken gjaldt.

Når det gjelder spørsmål om sakskostnadene skal dekkes helt eller delvis må det imidlertid tas stilling til om sakskostnadene er rimelige ut fra sakens art og forløp. Etter nemndas oppfatning er dette en annen vurdering enn vurderingen nevnt ovenfor. Når man skal ta stilling til størrelsen på det beløp som skal dekkes er det naturlig å vurdere sakens kompleksitet og forløp, og ikke størrelsen på eiendomsskatten. Et stort skattekrav er ikke nødvendigvis ensbetydende med en komplisert sak, og følgelig er det en annen vurdering som må foretas når det tas stilling til størrelsen på sakskostnadskravet som skal dekkes.

Etter overskattetakstnemndas vurdering er det ikke urimelig at skattyter må dekke deler av sakskostnadskravet selv, men størrelsen på det krav som skal dekkes kan vurderes.

3.4. Tines interne kostnader

Skattyter påpeker at det er en snever adgang til å kreve dekning av interne kostnader, og at denne snevre adgangen må komme til anvendelse i denne saken. Det påpekes at Tine har lidt et økonomisk tap fordi ansatte i Tine ikke har fått utført de arbeidsoppgavene de er ansatt og mottar lønn for å utføre.

Nemnda kan ikke se at det er grunnlag for å kreve dekning av interne kostnader, så vidt nemnda kjenner til gis det heller ikke i skattesaker normalt dekning for interne kostnader.

4. Oppsummering

I skatteytters krav om dekning av saksomkostninger den 20. oktober 2016 er det vedlagt en omfattende oversikt over timebruk for interne og eksterne aktører. Etter en gjennomgang av interne timelister, samt fakturaer for advokatbistand er det på det rene at bedriften har brukt betydelige ressurser i klagesaken.

Overskattetakstnemnda har vurdert den opprinnelige klagen, eiendomsskattekontorets behandling, samt klagen på eiendomsskattekontorets vedtak.

Tine har i denne saken krav på dekning av sakskostnader, men etter nemndas vurdering har de ikke krav på full dekning av de faktisk påløpte kostnadene på kr. 696 273,- (advokatsalæret), dette på bakgrunn av at skattyter ikke har fått fullt medhold i sin klage, og fordi det etter nemndas oppfatning ikke er urimelig at skattyter dekker noe av sakskostnadene selv da disse fremstår som urimelig høye sett hen til sakens art og forløp.

Det er åpenbart at dette har vært en komplisert sak, og etter overskattetakstnemndas oppfatning må det kunne innrømmes en større dekning av sakskostnader enn det som ble gitt av eiendomsskattekontoret.

Et fradrag i kravet med 50 % medfører at skattyter får dekket kr 348 137,-. Med en gjennomsnittlig timepris for advokat på kr 2 000,- utgjør dette ca. 174 timer, noe som tilsvarer mer enn 4 ukers arbeid for en advokat dersom man beregner 40 timer i en arbeidsuke.

Forslag i møtet:

Overskattetakstnemnda fremmet følgende felles forslag til vedtak:

«Eiendomsskattekontorets vedtak om dekning av saksomkostninger på kr. 139 255,- oppheves. Ny dekning av saksomkostninger blir kr. 348 137,-.

Begrunnelse:

Ovennevnte vurdering.»

Votering:

Ved votering ble fellesforslaget fra overskattetakstnemnda enstemmig vedtatt.

VEDTAK:

Eiendomsskattekontorets vedtak på dekning av saksomkostninger på kr. 139 255,- oppheves. Ny dekning av saksomkostninger blir kr. 348 137,-.

Begrunnelse:

Vurdering av klagepunktene:

Tine SA har fått redusert eiendomsskattetaksten på sitt anlegg i Verdal kommune med kr 30 530 884,- for skatteåret 2012 og med ytterligere kr 9 298 645,- for skatteåret 2013. Som følge av dette krevde Tine dekning av saksomkostnader med totalt kr 822 236,-.

Eiendomsskattekontoret fattet 2. februar 2017 vedtak om dekning av saksomkostnader med kr 139 255,-.

I brev av 8. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak.

2 Skattyters anførsler

Skattyter anfører at eiendomsskattekontoret legger til grunn feil faktum og rettsanvendelse for sitt vedtak, samt at det under enhver omstendighet er urimelig at skattyter skal dekke saksomkostnadene selv. Det hevder videre at de pådratte saksomkostnader i stor grad skyldes forhold som ligger på kommunens side, bl.a. feil som heftet ved det opprinnelige takstvedtaket og kommunens svært lange og omfattende saksbehandling.

Skattyter anfører at det er lagt til grunn feil rettsanvendelse når eiendomsskattekontoret hevder at Tine SA kun fikk delvis medhold i sin klage på eiendomsskattetaksten. Det hevdes at Tine SAs anførsel var at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom klagenemnda satte ned eiendomsskattetaksten, hevdes det at skattyter fikk fullt medhold i klagen.

Det hevdes videre at det er urimelig at skattyter skal dekke saksomkostnadene selv. Det anføres bl.a. at endringene i eiendomsskattetaksten i stor grad skyldes at et nytt faktum ble lagt til grunn, og ikke en endret skjønnsutøvelse. Videre hevdes det at det er urimelig at Tine skal dekke saksomkostnader p.g.a. kommunens sendrektighet.

Det anføres videre at det ikke er anledning til kun å innrømme delvis dekning av saksomkostnadene i denne saken, da saksomkostnadene ikke virker urimelig høye.

Endelig anføres det at det ikke er grunnlag for å nekte dekning av interne saksomkostnader. Skattyters påstand er etter dette at saksomkostnader med kr 822 236,- skal dekkes av Verdal kommune.

3 Overskattetakstnemndas vurdering

Overskattetakstnemnda er enig i at saken har tatt uforholdsmessig lang tid, og beklager dette fra kommunens side. Klagen har utviklet seg til å bli en stor og kompleks sak som er sammensatt av flere faktorer som gjør at den har dratt ut i tid.

Krav om dekning av saksomkostnader ble fremsatt i 2016, og nemnda legger følgelig til grunn at det er reglene som gjaldt frem til og med 31. desember 2016 som skal legges til grunn.

Det fremgår av eiendomsskatteloven § 29, sjette ledd (slik denne lød før 1. januar 2017) at reglene om dekning av sakskostnader følger ligningsloven § 9-11.

I henhold til ligningsloven § 9-11, fjerde ledd skal sakskostnader bare tilkjennes når kostnadene er vesentlige, når de er pådratt med god grunn og det ville være urimelig om skattyter måtte dekke dem selv.

Skattedirektoratet har utgitt retningslinjer av 20. mai 2009 om adgangen til å få dekket sakskostnader etter ligningsloven § 9-11. Retningslinjene får anvendelse også i eiendomsskattesaker.

Nemnda vil nedenfor behandle Tines påstander og anførsler i den rekkefølge de er presentert i klagen.

3.1. Fullt medhold

Det hevdes i klagen at Tine har fått fullt medhold i sin klage, og at eiendomsskattekontoret har lagt til grunn feil rettsanvendelse når det konkluderes med at det kun er gitt delvis medhold i klagen. Det hevdes i klagen at skattyter har anført at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom overskattetakstnemnda reduserte eiendomsskattetaksten, hevdes det at det er gitt fullt medhold uavhengig av om enkelte av anførselene ikke førte frem.

Overskattetakstnemnda er ikke enige i skattyters påstand om at det er gitt fullt medhold i klagen. Dersom skattyter hadde fått medhold i alle sine anførsler hadde eiendomsskattetaksten etter overskattetakstnemndas behandling blitt fastsatt lavere enn den ble vedtatt den 27. september 2016. Nemnda kan derfor ikke se at skattyter har fått fullt medhold i sin klage, til tross for at eiendomsskattetaksten har blitt betydelig redusert.

3.2. Urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv

For å ta stilling til hvorvidt det vil være urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv, må det foretas en helhetsvurdering av sakens elementer. Det fremgår av Skattedirektoratets retningslinjer at det særlig er når ligningsmyndighetene har begått feil at det vil være urimelig at skattyteren selv skal dekke kostnader ved endringssaken. Dersom det foretas endringer uten at det kan påvises direkte feil ved den første avgjørelsen vil det normalt ikke være grunnlag for dekning av sakskostnader.

I denne saken skyldes endringen i eiendomsskattetaksten i stor grad en endring i skjønnsfastsettelsen, og en slik endring skyldes ingen direkte feil i den opprinnelige taksten. Endring av et skjønsspørsmål er en endring som typisk ikke medføre at det er urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv.

Skattyter påpeker at endringen av vedtaket i stor grad skyldes endring av levetider for produksjonsutstyret, og at dette er et faktumspørsmål og ikke et skjønsspørsmål. Etter vår oppfatning er fastsettelse av produksjonsutstyrs levetid i noen grad et skjønsspørsmål, slik at skattyters påstand ikke er korrekt.

Som følge av at endringene skyldes delvis endring av de fakta som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten og delvis endring av skjønnet som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten finner nemnda det urimelig at skattyter skal dekke (alle) sakskostnader selv.

3.3. Hel eller delvis dekning

Hovedregelen, når vilkårene for å kreve sakskostnader er oppfylt, er at kostnadene bør dekkes fullt ut. Delvis dekning kan imidlertid være aktuelt når sakskostnadene virker urimelig høye, vurdert ut fra blant annet sakens art og forløp.

Skattyter har påpekt at ettersom det synes å være et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket og størrelsen av det spørsmål saken gjaldt, må dette tilsi at det skal gis full dekning av sakskostnader. Overskattetakstnemnda er ikke enig i dette.

Ved vurderingen av om sakskostnader skal dekkes er det to rimelighetsvurderinger som må foretas.

Det må foretas en rimelighetsvurdering for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn. Det som bl.a. vurderes for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn er om det er et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket, og størrelsen av det spørsmålet saken gjaldt.

Når det gjelder spørsmål om sakskostnadene skal dekkes helt eller delvis må det imidlertid tas stilling til om sakskostnadene er rimelige ut fra sakens art og forløp. Etter nemndas oppfatning er dette en annen vurdering enn vurderingen nevnt ovenfor. Når man skal ta stilling til størrelsen på det beløp som skal dekkes er det naturlig å vurdere sakens kompleksitet og forløp, og ikke størrelsen på eiendomsskatten. Et stort skattekrav er ikke nødvendigvis ensbetydende med en komplisert sak, og følgelig er det en annen vurdering som må foretas når det tas stilling til størrelsen på sakskostnadskravet som skal dekkes.

Etter overskattetakstnemndas vurdering er det ikke urimelig at skattyter må dekke deler av sakskostnadskravet selv, men størrelsen på det krav som skal dekkes kan vurderes.

3.4. Tines interne kostnader

Skattyter påpeker at det er en snever adgang til å kreve dekning av interne kostnader, og at denne snevre adgangen må komme til anvendelse i denne saken. Det påpekes at Tine har lidt et økonomisk tap fordi ansatte i Tine ikke har fått utført de arbeidsoppgavene de er ansatt og mottar lønn for å utføre.

Nemnda kan ikke se at det er grunnlag for å kreve dekning av interne kostnader, så vidt nemnda kjenner til gis det heller ikke i skattesaker normalt dekning for interne kostnader.

4. Oppsummering

I skatteytters krav om dekning av saksomkostninger den 20. oktober 2016 er det vedlagt en omfattende oversikt over timebruk for interne og eksterne aktører. Etter en gjennomgang av interne timelister, samt fakturaer for advokatbistand er det på det rene at bedriften har brukt betydelige ressurser i klagesaken.

Overskattetakstnemnda har vurdert den opprinnelige klagen, eiendomsskattekontorets behandling, samt klagen på eiendomsskattekontorets vedtak.

Tine har i denne saken krav på dekning av sakskostnader, men etter nemndas vurdering har de ikke krav på full dekning av de faktisk påløpte kostnadene på kr. 696 273,- (advokatsalæret), dette på bakgrunn av at skattyter ikke har fått fullt medhold i sin klage, og fordi det etter nemndas oppfatning ikke er urimelig at skattyter dekker noe av sakskostnadene selv da disse fremstår som urimelig høye sett hen til sakens art og forløp.

Det er åpenbart at dette har vært en komplisert sak, og etter overskattetakstnemndas oppfatning må det kunne innrømmes en større dekning av sakskostnader enn det som ble gitt av eiendomsskattekontoret.

Et fradrag i kravet med 50 % medfører at skattyter får dekket kr 348 137,-. Med en gjennomsnittlig timepris for advokat på kr 2 000,- utgjør dette ca. 174 timer, noe som tilsvarer mer enn 4 ukers arbeid for en advokat dersom man beregner 40 timer i en arbeidsuke.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

PS 3/17 Klage på krav om dekning av saksomkostninger - Kværner AS

Saksprotokoll i Overskattetakstnemnda i Verdal kommune - 24.08.2017

1. Hva saken gjelder:

Saken gjelder avhjemling av overtakst for eiendommen 1721/18/539 Kværner AS.

2. Bakgrunn:

Verdal kommune skriver ut eiendomsskatt i hele kommunen jf. eiendomsskatteloven § 3 a. Som grunnlag for eiendomsskatt er det foretatt taksering av eiendommen på ovennevnte eiendom i kommunen.

I forbindelse med takseringen vurderte Skattetakstnemnda eiendommens salgsverdi pr. 1.1.2012 til kr. 446 647 000,- jf. eiendomsskatteloven § 8A-2 første ledd (*tidligere byskatteloven § 5*).

Etter endringer på eiendommen vedtok skattetakstnemnda ny takst fra og med 1.1.2013 på kr. 454 756 000,-.

Kværner Verdal AS har i e-post datert 22. mars 2012 klaget på utskrevet eiendomsskatt. Utfyllende klage ble sendt kommunen den 28. september 2012.

Ved fornyet behandling i skattetakstnemnda den 21. november 2014 ble klagen ikke tatt til følge. Skattetakstnemnda sendte saken til overskattetakstnemnda for klagebehandling.

Overskattetakstnemnda behandlet klagen den 27. september 2016, og fastsatte taksten til kr. 355 515 000,-.

I brev datert 20. oktober 2016 krevde Kværner AS dekning av saksomkostninger på til sammen kr. 1 268 237,-.

Eiendomsskattekontoret behandlet kravet om dekning av saksomkostninger den 2. februar 2017 og fastsatte kravet til kr. 385 118,-.

I brev den 7. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak om dekning av saksomkostninger.

Overskattetakstnemndas bemerkning:

Vurdering av klagepunktene:

Kværner AS har fått redusert eiendomsskattetaksten på sitt anlegg i Verdal kommune med kr 99 240 527,- for skatteåret 2012. Som følge av dette krevde Kværner dekning av saksomkostnader med totalt kr 1 268 237,-.

Eiendomsskattekontoret fattet 2. februar 2017 vedtak om dekning av saksomkostnader med kr 385 118,-.

I brev av 7. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak.

2. Skattyters anførsler

Skattyter anfører at eiendomsskattekontoret legger til grunn feil faktum og rettsanvendelse for sitt vedtak, samt at det under enhver omstendighet er urimelig av skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det hevdes videre at de pådratte sakskostnader i stor grad skyldes forhold som ligger på kommunens side, bl.a. feil som heftet ved det opprinnelige takstvedtaket og kommunens svært lange og omfattende saksbehandling.

Skattyter anfører at det er lagt til grunn feil rettsanvendelse når eiendomsskattekontoret hevder at Kværner AS kun fikk delvis medhold i sin klage på eiendomsskattetakstene. Det hevdes at Kværner AS' anførsel var at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom klagenemnda satte ned eiendomsskattetaksten, hevdes det at skattyter fikk fullt medhold i klagen.

Det hevdes videre at det er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det anføres bl.a. at kommunen skal bære risikoen for faktaopplysninger knyttet til tomtestørrelse, kai, bygningsmasse m.v. samt at det er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnader p.g.a. kommunens sendrektighet.

Det anføres videre at det ikke er anledning til kun å innrømme delvis dekning av sakskostnadene i denne saken, da sakskostnadene ikke virker urimelig høye.

Endelig anføres det at det ikke er grunnlag for å nekte dekning av interne sakskostnader. Skattyters påstand er etter dette at sakskostnader med kr 1 268 237,- skal dekkes av Verdal kommune.

3. Overskattetakstnemndas vurdering

Overskattetakstnemnda er enig i at saken har tatt uforholdsmessig lang tid, og beklager dette fra kommunens side. Klagen har utviklet seg til å bli en stor og kompleks sak som er sammensatt av flere faktorer som gjør at den har dratt ut i tid.

Krav om dekning av sakskostnader ble fremsatt i 2016, og nemnda legger følgelig til grunn at det er reglene som gjaldt frem til og med 31. desember 2016 som skal legges til grunn.

Det fremgår av eiendomsskatteloven § 29, sjette ledd (slik denne lød før 1. januar 2017) at reglene om dekning av sakskostnader følger ligningsloven § 9-11.

I henhold til ligningsloven § 9-11 fjerde ledd skal sakskostnader bare tilkjennes når kostnadene er vesentlige, når de er pådratt med god grunn og det ville være urimelig om skattyter måtte dekke dem selv.

Skattedirektoratet har utgitt retningslinjer av 20. mai 2009 om adgangen til å få dekket sakskostnader etter ligningsloven § 9-11. Retningslinjene får anvendelse også i eiendomsskattesaker.

Nemnda vil nedenfor behandle Kværners påstander og anførsler i den rekkefølge de er presentert i klagen.

3.1. Fullt medhold

Det hevdes i klagen at Kværner har fått fullt medhold i sin klage, og at eiendomsskattekontoret har lagt til grunn feil rettsanvendelse når det konkluderes med at det kun er gitt delvis medhold i klagen.

Det hevdes i klagen at skattyter har anført at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom overskattetakstnemnda reduserte eiendomsskattetaksten med kr 99 240 527,- hevdes det at det er gitt fullt medhold uavhengig av om enkelte av anførselene ikke førte frem.

Overskattetakstnemnda er ikke enige i skattyters påstand om at det er gitt fullt medhold i klagen. Dersom skattyter hadde fått medhold i alle sine anførsler hadde eiendomsskattetaksten etter overskattetakstnemndas behandling blitt fastsatt lavere enn den ble vedtatt den 27. september 2016. Nemnda kan derfor ikke se at skattyter har fått fullt medhold i sin klage, til tross for at eiendomsskattetaksten har blitt betydelig redusert.

3.2. Urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv

For å ta stilling til hvorvidt det vil være urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv, må det foretas en helhetsvurdering av sakens elementer. Det fremgår av Skattedirektoratets retningslinjer at det særlig er når ligningsmyndighetene har begått feil at det vil være urimelig at skattyteren selv skal dekke kostnader ved endringssaken. Dersom det foretas endringer uten at det kan påvises direkte feil ved den første avgjørelsen vil det normalt ikke være grunnlag for dekning av sakskostnader.

I denne saken skyldes endringen i eiendomsskattetaksten i stor grad en endring i skjønnsfastsettelsen, og en slik endring skyldes ingen direkte feil i den opprinnelige taksten. Endring av et skjønsspørsmål er en endring som typisk ikke medfører at det er urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv.

Som følge av at endringene skyldes delvis endring av de fakta som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten og delvis endring av skjønnet som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten finner nemnda det urimelig at skattyter skal dekke (alle) sakskostnader selv.

3.3. Hel eller delvis dekning

Hovedregelen, når vilkårene for å kreve sakskostnader er oppfylt, er at kostnadene bør dekkes fullt ut. Delvis dekning kan imidlertid være aktuelt når sakskostnadene virker urimelig høye, vurdert ut fra blant annet sakens art og forløp.

Skattyter har påpekt at ettersom det synes å være et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket og størrelsen av det spørsmål saken gjaldt, må dette tilsi at det skal gis full dekning av sakskostnader. Overskattetakstnemnda er ikke enig i dette.

Ved vurderingen av om sakskostnader skal dekkes er det to rimelighetsvurderinger som må foretas. Det må foretas en rimelighetsvurdering for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn. Det som bl.a. vurderes for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn er om det er et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket, og størrelsen av det spørsmålet saken gjaldt.

Når det gjelder spørsmål om sakskostnadene skal dekkes helt eller delvis må det imidlertid tas stilling til om sakskostnadene er rimelige ut fra sakens art og forløp. Etter nemndas oppfatning er dette en annen vurdering enn vurderingen nevnt ovenfor. Når man skal ta stilling til størrelsen på det beløp som skal dekkes er det naturlig å vurdere sakens kompleksitet og forløp, og ikke størrelsen på eiendomsskatten. Et stort skattekrav er ikke nødvendigvis ensbetydende med en

komplisert sak, og følgelig er det en annen vurdering som må foretas når det tas stilling til størrelsen på sakskostnadskravet som skal dekkes.

Etter overskattetakstnemndas vurdering er det ikke urimelig at skattyter må dekke deler av sakskostnadskravet selv, men størrelsen på det krav som skal dekkes kan vurderes.

3.4. Kværners interne kostnader

Skattyter påpeker at det er en snever adgang til å kreve dekning av interne kostnader, og at denne snevre adgangen må komme til anvendelse i denne saken. Det påpekes at Kværner har lidt et økonomisk tap fordi ansatte i Kværner ikke har fått utført de arbeidsoppgavene de er ansatt og mottar lønn for å utføre.

Nemnda kan ikke se at det er grunnlag for å kreve dekning av interne kostnader, så vidt nemnda kjenner til gis det heller ikke i skattesaker normalt dekning for interne kostnader.

4. Oppsummering

I skatteytters krav om dekning av saksomkostninger den 20. oktober 2016 er det vedlagt en omfattende oversikt over timebruk for interne og eksterne aktører. Etter en gjennomgang av interne timelister, samt fakturaer for advokatbistand er det på det rene at bedriften har brukt betydelige ressurser i klagesaken.

Overskattetakstnemnda har vurdert den opprinnelige klagen, eiendomsskattekontorets behandling, samt klagen på eiendomsskattekontorets vedtak.

Kværner har i denne saken krav på dekning av sakskostnader, men etter nemndas vurdering har de ikke krav på full dekning av de faktisk påløpte kostnadene på kr. Kr 770 237,- (advokatsalæret, Holte AS og Norconsult), dette på bakgrunn av at skattyter ikke har fått fullt medhold i sin klage, og fordi det etter nemndas oppfatning ikke er urimelig at skattyter dekker noe av sakskostnadene selv da disse fremstår som urimelig høye sett hen til sakens art og forløp.

Det er åpenbart at dette har vært en komplisert sak, og etter overskattetakstnemndas oppfatning må det kunne innrømmes en større dekning av sakskostnader enn det som ble gitt av eiendomsskattekontoret.

Et fradrag i kravet med 25 % medfører at skattyter får dekket kr 577 678,-. Med en gjennomsnittlig timepris for advokat på kr 2 000,- utgjør dette ca. 290 timer, noe som tilsvare mer enn 7 ukers arbeid for en advokat dersom man beregner 40 timer i en arbeidsuke.

Forslag i møtet:

Overskattetakstnemnda fremmet følgende felles forslag til vedtak:

«Eiendomsskattekontorets vedtak om dekning av saksomkostninger på kr. 385 118,- oppheves. Ny dekning av saksomkostninger blir kr. 577 678,-.

Begrunnelse:

Ovennevnte vurdering.»

Votering:

Ved votering ble fellesforslaget fra overskattetakstnemnda enstemmig vedtatt.

VEDTAK:

Eiendomsskattekontorets vedtak på dekning av saksomkostninger på kr. 385 118,- oppheves. Ny dekning av saksomkostninger blir kr. 577 678,-.

Begrunnelse:

Vurdering av klagepunktene:

Kværner AS har fått redusert eiendomsskattetaksten på sitt anlegg i Verdal kommune med kr 99 240 527,- for skatteåret 2012. Som følge av dette krevde Kværner dekning av sakskostnader med totalt kr 1 268 237,-.

Eiendomsskattekontoret fattet 2. februar 2017 vedtak om dekning av sakskostnader med kr 385 118,-.

I brev av 7. mars 2017 fra advokat Fredrik Falbach i Deloitte Advokatfirma AS påklages eiendomsskattekontorets vedtak.

2. Skattyters anførsler

Skattyter anfører at eiendomsskattekontoret legger til grunn feil faktum og rettsanvendelse for sitt vedtak, samt at det under enhver omstendighet er urimelig av skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det hevdes videre at de pådratte sakskostnader i stor grad skyldes forhold som ligger på kommunens side, bl.a. feil som heftet ved det opprinnelige takstvedtaket og kommunens svært lange og omfattende saksbehandling.

Skattyter anfører at det er lagt til grunn feil rettsanvendelse når eiendomsskattekontoret hevder at Kværner AS kun fikk delvis medhold i sin klage på eiendomsskattetakstene. Det hevdes at Kværner AS' anførsel var at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom klagenemnda satte ned eiendomsskattetaksten, hevdes det at skattyter fikk fullt medhold i klagen.

Det hevdes videre at det er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv. Det anføres bl.a. at kommunen skal bære risikoen for faktaopplysninger knyttet til tomtestørrelse, kai, bygningsmasse m.v. samt at det er urimelig at skattyter skal dekke sakskostnader p.g.a. kommunens sendrektighet.

Det anføres videre at det ikke er anledning til kun å innrømme delvis dekning av sakskostnadene i denne saken, da sakskostnadene ikke virker urimelig høye.

Endelig anføres det at det ikke er grunnlag for å nekte dekning av interne sakskostnader. Skattyters påstand er etter dette at sakskostnader med kr 1 268 237,- skal dekkes av Verdal kommune.

3. Overskattetakstnemndas vurdering

Overskattetakstnemnda er enig i at saken har tatt uforholdsmessig lang tid, og beklager dette fra kommunens side. Klagen har utviklet seg til å bli en stor og kompleks sak som er sammensatt av flere faktorer som gjør at den har dratt ut i tid.

Krav om dekning av sakskostnader ble fremsatt i 2016, og nemnda legger følgelig til grunn at det er reglene som gjaldt frem til og med 31. desember 2016 som skal legges til grunn.

Det fremgår av eiendomsskatteloven § 29, sjette ledd (slik denne lød før 1. januar 2017) at reglene om dekning av sakskostnader følger ligningsloven § 9-11.

I henhold til ligningsloven § 9-11 fjerde ledd skal sakskostnader bare tilkjennes når kostnadene er vesentlige, når de er pådratt med god grunn og det ville være urimelig om skattyter måtte dekke dem selv.

Skattedirektoratet har utgitt retningslinjer av 20. mai 2009 om adgangen til å få dekket sakskostnader etter ligningsloven § 9-11. Retningslinjene får anvendelse også i eiendomsskattesaker.

Nemnda vil nedenfor behandle Kværners påstander og anførsler i den rekkefølge de er presentert i klagen.

3.1. Fullt medhold

Det hevdes i klagen at Kværner har fått fullt medhold i sin klage, og at eiendomsskattekontoret har lagt til grunn feil rettsanvendelse når det konkluderes med at det kun er gitt delvis medhold i klagen.

Det hevdes i klagen at skattyter har anført at eiendomsskattegrunnlaget var fastsatt for høyt, og ettersom overskattetakstnemnda reduserte eiendomsskattetaksten med kr 99 240 527,- hevdes det at det er gitt fullt medhold uavhengig av om enkelte av anførselene ikke førte frem.

Overskattetakstnemnda er ikke enige i skattyters påstand om at det er gitt fullt medhold i klagen. Dersom skattyter hadde fått medhold i alle sine anførsler hadde eiendomsskattetaksten etter overskattetakstnemndas behandling blitt fastsatt lavere enn den ble vedtatt den 27. september 2016. Nemnda kan derfor ikke se at skattyter har fått fullt medhold i sin klage, til tross for at eiendomsskattetaksten har blitt betydelig redusert.

3.2. Urimelig at skattyter skal dekke sakskostnadene selv

For å ta stilling til hvorvidt det vil være urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv, må det foretas en helhetsvurdering av sakens elementer. Det fremgår av Skattedirektoratets retningslinjer at det særlig er når ligningsmyndighetene har begått feil at det vil være urimelig at skattyteren selv skal dekke kostnader ved endringssaken. Dersom det foretas endringer uten at det kan påvises direkte feil ved den første avgjørelsen vil det normalt ikke være grunnlag for dekning av sakskostnader.

I denne saken skyldes endringen i eiendomsskattetaksten i stor grad en endring i skjønnsfastsettelsen, og en slik endring skyldes ingen direkte feil i den opprinnelige taksten. Endring av et skjønsspørsmål er en endring som typisk ikke medføre at det er urimelig at skattyter må dekke sakskostnadene selv.

Som følge av at endringene skyldes delvis endring av de fakta som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten og delvis endring av skjønnet som danner grunnlag for eiendomsskattetaksten finner nemnda det urimelig at skattyter skal dekke (alle) sakskostnader selv.

3.3. Hel eller delvis dekning

Hovedregelen, når vilkårene for å kreve sakskostnader er oppfylt, er at kostnadene bør dekkes fullt ut. Delvis dekning kan imidlertid være aktuelt når sakskostnadene virker urimelig høye, vurdert ut fra blant annet sakens art og forløp.

Skattyter har påpekt at ettersom det synes å være et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket og størrelsen av det spørsmål saken gjaldt, må dette tilsi at det skal gis full dekning av sakskostnader. Overskattetakstnemnda er ikke enig i dette.

Ved vurderingen av om sakskostnader skal dekkes er det to rimelighetsvurderinger som må foretas. Det må foretas en rimelighetsvurdering for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god grunn. Det som bl.a. vurderes for å ta stilling til om sakskostnadene er pådratt med god

grunn er om det er et rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket, og størrelsen av det spørsmålet saken gjaldt.

Når det gjelder spørsmål om sakskostnadene skal dekkes helt eller delvis må det imidlertid tas stilling til om sakskostnadene er rimelige ut fra sakens art og forløp. Etter nemndas oppfatning er dette en annen vurdering enn vurderingen nevnt ovenfor. Når man skal ta stilling til størrelsen på det beløp som skal dekkes er det naturlig å vurdere sakens kompleksitet og forløp, og ikke størrelsen på eiendomsskatten. Et stort skattekrav er ikke nødvendigvis ensbetydende med en komplisert sak, og følgelig er det en annen vurdering som må foretas når det tas stilling til størrelsen på sakskostnadskravet som skal dekkes.

Etter overskattetakstnemndas vurdering er det ikke urimelig at skattyter må dekke deler av sakskostnadskravet selv, men størrelsen på det krav som skal dekkes kan vurderes.

3.4. Kværners interne kostnader

Skattyter påpeker at det er en snever adgang til å kreve dekning av interne kostnader, og at denne snevre adgangen må komme til anvendelse i denne saken. Det påpekes at Kværner har lidt et økonomisk tap fordi ansatte i Kværner ikke har fått utført de arbeidsoppgavene de er ansatt og mottar lønn for å utføre.

Nemnda kan ikke se at det er grunnlag for å kreve dekning av interne kostnader, så vidt nemnda kjenner til gis det heller ikke i skattesaker normalt dekning for interne kostnader.

4. Oppsummering

I skatteytters krav om dekning av saksomkostninger den 20. oktober 2016 er det vedlagt en omfattende oversikt over timebruk for interne og eksterne aktører. Etter en gjennomgang av interne timelister, samt fakturaer for advokatbistand er det på det rene at bedriften har brukt betydelige ressurser i klagesaken.

Overskattetakstnemnda har vurdert den opprinnelige klagen, eiendomsskattekontorets behandling, samt klagen på eiendomsskattekontorets vedtak.

Kværner har i denne saken krav på dekning av sakskostnader, men etter nemndas vurdering har de ikke krav på full dekning av de faktisk påløpte kostnadene på kr. Kr 770 237,- (advokatsalæret, Holte AS og Norconsult), dette på bakgrunn av at skattyter ikke har fått fullt medhold i sin klage, og fordi det etter nemndas oppfatning ikke er urimelig at skattyter dekker noe av sakskostnadene selv da disse fremstår som urimelig høye sett hen til sakens art og forløp.

Det er åpenbart at dette har vært en komplisert sak, og etter overskattetakstnemndas oppfatning må det kunne innrømmes en større dekning av sakskostnader enn det som ble gitt av eiendomsskattekontoret.

Et fradrag i kravet med 25 % medfører at skattyter får dekket kr 577 678,-. Med en gjennomsnittlig timepris for advokat på kr 2 000,- utgjør dette ca. 290 timer, noe som tilsvarer mer enn 7 ukers arbeid for en advokat dersom man beregner 40 timer i en arbeidsuke.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.